

Sygn. akt VIII Gz 43/18

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy, VIII Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Kala (spr.)

Sędziowie: SO Marek Tauer

SO Wiesław Łukaszewski

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2018 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **w B.**

przeciwko **E. J.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na rozstrzygnięcie zawarte w pkt 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 6 grudnia 2017 r., sygn. akt VIII GC 4361/17

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie

Wiesław Łukaszewski Elżbieta Kala Marek Tauer

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dn. 6 grudnia 2017 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy umorzył postępowanie w części dotyczącej należności głównej w kwocie 6.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 14.09.2017 r. do dnia zapłaty i w tym zakresie uchylił nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w dn. 11.10.2017 r. w sprawie o sygn. VIII GNc 6972/17 (pkt 1). W pkt-cie 2 postanowienia Sąd Rejonowy uchylił orzeczenie o kosztach procesu zawarte w nakazie zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanym przez Sąd Rejonowy w dn. 11.10.2017 r. w sprawie o sygn. akt VIII GNc 6972/17 i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4.118,50 zł tytułem kosztów procesu.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że pozwana zaskarżyła nakaz zapłaty w części, co do kwoty 6.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. W piśmie złożonym w dn. 20.11.2017 r. powód cofnął pozew w zakresie, którego dotyczyły zarzuty. W związku z powyższym Sąd Rejonowy na podstawie art. 355 § 1 k.p.c umorzył postępowanie i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4.118,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc).

Pozwana w zażaleniu zaskarżyła w/w rozstrzygnięcie zawarte w pkt-cie 2 postanowienia domagając się jego zmiany poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu w kwocie 2.693,50 zł.

W uzasadnieniu zażalenia pozwana wywodziła, że po złożeniu pozwu a przed wydaniem nakazu zapłaty, w dniach 14 i 19 września 2017 r. pozwana zapłaciła powodowi łącznie kwotę 6.000 zł, wobec czego powód powinien zdaniem pozwanej cofnąć pozew w tej części wcześniej, co spowodowałoby że sąd umorzyłby w tej części postępowanie i wydał nakaz zapłaty co do pozostałej części. W konsekwencji, koszty zastępstwa należne powodowi wyniosłyby kwotę 2.400 zł a nie 3.600 zł. Pozwana nie musiałaby też uiszczać opłaty sądowej od zarzutów w kwocie 225 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie podlegało oddaleniu.

W ocenie Sądu Okręgowego argumentacja przedstawiona przez pozwaną nie zasługuje na uwzględnienie. W szczególności, Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że pozwana jest w przedmiotowej sprawie stroną przegrywającą proces i tym samym zasadnie orzekł o kosztach postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 12 kwietnia 2012 r., sygn. akt II CZ 208/11 zasadą jest (art. 203 § 2 k.p.c.), że w wypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia. Jednakże dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady w sytuacji, gdy powód wykaże, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda. W rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 k.p.c.) pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę.

Na gruncie sprawy niniejszej przyczyną cofnięcia pozwu była zapłata przez pozwaną części roszczenia powoda w łącznej kwocie 6.000 zł. Powyższe nastąpiło już jednak w trakcie procesu, zaś wierzytelność powoda (ostatnia z rat ustalonych zgodnie z porozumieniem stron z dn. 17.04.2017 r.) była wymagalna w dn. 22.07.2017 r., a zatem przed skierowaniem sprawy na drogę sądową. Pozwana była przy tym przed procesem wzywana przez powoda (por. pismo z dnia 7.09.2017 r. k-72) do zapłaty należności w terminie 3 dni.

W przedmiotowej sprawie prawidłowo zatem przyjął Sąd Rejonowy, że pozwana dała powodowi powód do wytoczenia powództwa.

Skoro zaś tak, to pozwana powinna liczyć się z możliwością wydania przez sąd nakazu zapłaty zgodnie z wnioskiem powoda zawartym w pozwie i koniecznością poniesienia kosztów związanych z postępowaniem sądowym.

Pozwana nie wykazała przy tym, że cofnięcie pozwu przez powoda już po wydaniu nakazu zapłaty wynikało z nielojalnego zachowania powoda. Jak już wcześniej wskazano, powód jeszcze przed wytoczeniem pozwu umożliwił pozwanej spłatę należności w ratach. Strony podpisały w związku z tym porozumienie z dn. 17.04.2017 r., w którym pozwana zobowiązała się do zapłaty ostatniej raty do 21.07.2017 r., jednak terminu tego nie dotrzymała. Powód przed wytoczeniem pozwu dodatkowo pismem z dn. 7.09.2017 r. wezwał pozwaną do zapłaty należności w terminie 3 dni, jednak również pomimo tego wezwania pozwana nie spłaciła zadłużenia do czasu wniesienia pozwu. Trudno w takich okolicznościach zarzucać powodowi nielojalne zachowanie.

Pozwana niewątpliwie zalegała z zapłatą należności wobec powoda. Pomimo wezwania jej do zapłaty, nie uczyniła ona zadość swemu obowiązkowi. Jako celowe zatem ocenić należało w tej sytuacji wystąpienie przez powoda z powództwem w niniejszej sprawie, a działania tego nie sposób przy tym uznać za niesumienne czy oczywiście niewłaściwe. Powód cofnął następnie pozew w części co do której pozwana spłaciła należność w toku postępowania, a pozwana nie wykazała jednocześnie, że powód „zataił” okoliczność otrzymania wpłaty 6.000 zł i celowo nie cofnął pozwu przed wydaniem nakazu zapłaty. W związku z powyższym, w ocenie Sądu Okręgowego, pozwana nie wykazała aby w niniejszej sprawie zachodziły przesłanki do zastosowania przez Sąd Rejonowy art. 102 lub 103 k.p.c. Należy

pamiętać, że to pozwana nie dotrzymując warunków zawartego przez strony porozumienia dała powody do wytoczenia pozwu.

Wniesienie zaś przez pozwaną zarzutów od nakazu zapłaty spowodowało konieczność zastosowania przez Sąd Rejonowy przy rozstrzygnięciu o kosztach procesu § 3 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U poz. 1804 ze zm.), zgodnie z którym, w przypadku skutecznego wniesienia sprzeciwu lub zarzutów opłatę ustala się na zasadach ogólnych.

Mając powyższe okoliczności na względzie, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc orzekł jak sentencji postanowienia.

Wiesław Łukaszewski Elżbieta Kala Marek Tauer